Р Е Ш Е Н И Е
№ 3025

гр. София, 08.05.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,**
в публично заседание на 11.04.2014 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Любка Стоянова
ЧЛЕНОВЕ: Маруся Йорданова
Вяра Русева

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Никова, като разгледа дело номер **10614** по описа за **2013** година докладвано от съдия Маруся Йорданова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, вр. чл. 63 от ЗАНН.

С решение от 24.07.2013г. по н. а. х. д. № 20435/2012 г. Софийски районен съд, НО, 8-ми състав, е потвърдил наказателно постановление № 49016/29.09.2012 г., издадено от Началника АНД отдел "ПП" - СДВР с което на Е. Ц. Ц. от [населено място] на осн. чл. 185 от ЗДвП е наложена "глоба" в размер на 20 лева за нарушение на чл.20, ал.1 от ЗДвП и на основание Наредба Із-1959/27.11.2007г. са му отнети 4 контролни точки.

Срещу така постановеното решение е постъпила жалба от Е. Ц. Ц. , с която се моли атакуваното съдебно решение да бъде отменено, като неправилно. Твърди се, че НП е съставено при съществени нарушения на предвидените в материалния закон правила. Навеждат се доводи, че първоинстанционният съд е възприел обстановка, която не се подкрепя от доказателствата по делото, и по-специално от разпитаните по делото свидетели не се установява вината на касатора. Иска се отмяна на решението на Софийския районен съд. В с.з. касаторът , се явява лично , като поддържа искането си за отмяна на НП.

Ответникът по касационната жалба не изпраща процесуален представител и не взима становище по жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура моли решението на СРС да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на

страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:
Жалбата е подадена в срок от легитимирано лице и е процесуално допустима.
Разгледана по същество, е неоснователна, поради следните съображения:
В атакуваното решение съдът е приел, че на 19.09.2012 г. около 18,20 часа по [улица]касаторът Ц. управлявал л.а. марка „Нисан" с ДК [рег.номер на МПС] , и пред входа на бизнес център А. поради недостатъчен контрол върху автомобила реализирал ПТП с л.а. С 93 56 ХА. На място пристигнали полицейски служител – св. К. и св. И., като св. К. установил двамата водачи на МПС, участници в ПТП-то и щетите на техните превозни средства. За тези щети и констатации бил съставен протокол, били снети обяснения и двамата водачи и те попълнили декларация. Свидетелят съставил скица на произшествието и приел, че произшествието се дължи на съпричиняване и по вина и на двамата водачи , на които били съставени актове. Въз основа на съставения на касатора акт за установяване на административно нарушение било издадено и атакуваното наказателно постановление.
Така описаната фактическа обстановка първоинстанционният съд е установил въз основа на събраните по делото писмени доказателства и разпита на свидетелите И.- актосъставител, св.К. – свидетел по акта, както и св. М.- другият участник в ПТП-то и св. Ч. , която е била в автомобила на касатора по време на ПТП-то.
Въз основа на така установената фактическа обстановка по делото, първоинстанционният съд е приел, че атакуваното НП следва да бъде потвърдено изцяло, като законосъобразно.
Настоящият състав намира, че атакуваното първоинстанционно решение е правилно и законосъобразно. СРС правилно е приел, че е извършено нарушение по чл.20, ал.1 от ЗДвП, за което законосъобразно е ангажирана отговорността на Е. Ц. Ц.. При анализа на гласните доказателства първоинстанционният съд подробно е посочил причините, поради които кредитира показанията на свидетелите И., К., М. и дори св.Ч.- която е очевидец на произшествието, които кореспондират с останалия, приобщен по делото доказателствен материал. Касационната инстанция не приема за основателни изтъкнатите в касационната жалба и в съдебно заседание доводи досежно неправилното отразяване на фактическата обстановка , тъй като по делото безспорно се установи, че касаторът не е контролирал непрекъснато превозното средство, което е управлявал и поради грешка или невнимание е допуснал реализирането на ПТП.
При съставянето на акта за установяване на административно нарушение са спазени изискванията на чл. 42 ЗАНН, а при издаването на атакуваното НП - тези на чл. 57 ЗАНН.
Посоченото в жалбата касационни основания, подробно обсъдени и от районния съдия в първоинстанционното решение са неоснователни и не подкрепени с каквито и да било доказателства.
Настоящият съдебен състав не приема за основателен и касационния довод за недоказаност на фактическата обстановка, възприета от първоинстанционния съд. Същата по безспорен начин се установява от разпита на свидетелите, вкл. и на свидетелят на касатора – св. Ч., чиито показания, както посочва и СРС, са логични, последователни и непротиворечиви с останалия доказателствен материал по делото.
По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд – Съд - С. град , VI касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 24.07.2013г. по н. а. х. д. № 20435/2012 г. Софийски районен съд, НО, 8-ми състав.
Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ЧЛЕНОВЕ: